

Република Србија
ВИСОКИ САВЕТ СУДСТВА
Број: 010-01-00544/2011-01
Датум: 14.05.2012. године
Београд

Високи савет судства у поступку одлучивања по приговору J.M.
из Лесковца, изјављеног против одлуке првог састава Високог савета судства број: 119-05-00485/2010-0 од 14.06.2010. године, на основу одредбе члана 5. Закона о изменама и допунама Закона о судијама („Службени гласник РС“ бр.101/10) и члана 29. Правила за примену Одлуке о утврђивању критеријума и мерила за оцену стручности, оспособљености и достојности и за поступак преиспитивања одлука првог састава Високог савета судства о престанку судијске дужности („Службени гласник РС“ бр. 35/11), на седници Високог савета судства од 14.маја.2012. године, донео је

ОДЛУКУ

ОДБИЈА СЕ приговор подносиоца J.M. из Лесковца.

ПОТВРЂУЈЕ СЕ одлука Високог савета судства број: 119-05-00485/2010-0 од 14.06.2010. године.

Образложење

Високи савет судства је објавио Оглас за општи избор судија у судовима опште и посебне надлежности у Републици Србији, који је објављен у „Службеном гласнику РС“ број 52/09 од 15.07.2009. године.

На наведени Оглас, подносилац приговора J.M. поднео је пријаву за избор судије у Основни суд у Лесковцу.

У тренутку подношења пријаве био је судија Општинског суда у Лесковцу.

Након спроведеног поступака општег избора судија, Високи савет судства је 16.12.2009. године донео Одлуку о избору судија на сталну функцију у судовима опште и посебне надлежности („Службени гласник РС“ бр. 106/09), којом је утврђено да изабране судије ступају на функцију 01. јануара 2010. године.

Јединственом одлуком Високог савета судства број: 06-00-37/2009-01 од 25.12.2009. године утврђено је које судије нису изабране у складу са одредбама Закона о судијама („Службени гласник РС“ бр. 116/08), јер нису испуниле услов за избор у суд за који су поднели пријаву, а који су предвиђени одредбом члана 45. Закона о судијама и одредбама члана 1. члана 13. и члана 14. Одлуке о утврђивању критеријума и мерила за оцену стручности, оспособљености и достојности за избор судија и председника судова („Службени гласник РС“ бр. 49/09).

Одлуком Високог савета судства број: 06-00-37/2009-01 од 25. децембра 2009. године у ставу I тачка 247. изреке, утврђено је да J.M. престаје судијска дужност дана 31.12.2009. године.

Против одлуке Високог савета судства о избору судија на сталну судијску функцију у судовима опште и посебне надлежности од 16.12.2009. године, J.M. је 15. јануара 2010. године поднео уставну жалбу против наведене одлуке у делу у којем му је престала судијска функција.

Жалбу је поднео због пропуштања Високог савета судства:

- да га обавести у току поступка о постојању разлога за сумњу у његову стручност, достојност и оспособљеност;
- да му омогући увид у доказе на основу којих је закључено о постојању сумње у његову стручност, достојност и оспособљености и доказа на основу којих је закључено да други кандидати испуњавају те услове;
- да му пре одлучивања омогући да се изјасни о чињеницама на основу којих је закључивао о његовој стручности, достојности и оспособљености;
- да му достави одлуку са разлозима због којих је закључено да није испунио услове за избор и разлозима због којих је закључио да преостали кандидати испуњавају те услове.

Предложио је да Уставни суд одложи извршење одлуке о избору судија на сталну функцију у судовима опште и посебне надлежности у делу у којем му је престала судијска дужност, да се његова жалба усвоји и да се поништи одлука о избору судија на сталну функцију у судовима опште и посебне надлежности.

24. фебруара 2010. године J.M. је поднео жалбу Уставном суду против одлуке Високог савета судства број: 06-00-37/2009-01 од 25.12.2009. године у делу става један изреке којом му је престала судијска дужност 31.12.2009. године.

Жалба је изајвљена због:

- битне повреде одредаба поступка;
- погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања;

- погрешне примене материјалног права;
- повреде уставних права и права гарантованих Европском конвенцијом.

Високи савет судства је поступајући по правном ставу Уставног суда Републике Србије од 25.03.2010. године донео појединачну одлуку о престанку судијске дужности број: 119-05-00485/2010-0 од 14.06.2010. године, којом се замењује одлука Високог савета судства број: 06-00-37/2009-01 од 25.12.2009. године у ставу I тачка 247. изреке, одлуке и констатује да је J.M. судији Општинског суда у Лесковцу престала судијска дужност са 31.12.2009. године.

У образложењу појединачне одлуке о престанку судијске дужности број: 119-05-00485/2010-0 од 14.06.2010. године се наводи се да су се разлози за сумњу за престанак судијске дужности образовали у погледу стручности и оспособљености, с обзиром на квалитет рада подносиоца жалбе.

У појединачној одлуци се наводи да је J.M. обављао судијску функцију у Општинском суду у Лесковцу као судија у парничкој и извршној материји. У 2006. години подносилац жалбе је имао 33,33% укинутих одлука у парничкој материји, а такође исти број укинутих одлука у извршној материји, што знатно премашује проценат укинутих одлука суда у овим материјама, јер је проценат укинутих одлука у Општинском суду у Лесковцу у парничкој материји износио 27,51%, а у извршној материји 21,11%. Исте године J.M. уз извршној материји имао је 23,81% преиначених одлука, а број преиначених одлука суда у овој материји је износио 13,15%. У 2007. години подносилац жалбе је имао 30,77% укинутих одлука у парничкој материји што је знатно више од процента укинутих одлука суда у тој години који је износио 23,82%. Овакав број укинутих одлука и према Мерилима за оцену успешности вршења судијске функције значајно премашује број укинутих одлука који се сматра прихватљивим за задовољавајући квалитет рада судије.

У одлуци се надаље наводи да J.M. није дао приоритет у решавању старих предмета, јер је на почетку 2006. године имао 89 старих предмета у парничкој материји, а на крају те године 84 стара предмета у раду. На крају 2007. године подносилац жалбе је имао 87 старих предмета у раду, а на крају извештајног периода у истој материји имао је 125 старих предмета у раду. Осим тога, J.M. је у 2006. години израдио 37 одлука након рока од 30 дана, од чега 2 одлуке после рока од 60 дана, а у 2007. години је такође знатан број одлука израдио после рока од 30 дана, односно 32 одлуке од чега 3 након 60 дана. У 2008. години, подносилац жалбе је у парничкој и „П1“ материји након рока од 30 дана израдио укупно 51 одлуку, од ког броја је након 60 дана израдио 6 одлука. Овај број одлука представља значајно прекорачење законских рокова чиме се озбиљно доводи у питање право на суђење у разумном року и доводи у сумњу оспособљеност кандидата за вршење судијске функције, а такође указује на несавестан рад подносиоца жалбе, сходно члану 16. Мерила за оцену минимума успешности вршења судијске дужности која се привремено примењују до дана почетка примене одредаба члана 21. до 28. Закона о уређењу судова („Службени гласник РС“, бр.80/05).

Против J.M. је покренут поступак за разрешење пред Великим персоналним већем који није окончан па се у одлуци првог састава Високог савета судства наводи да J.M. не испуњава услове из члана 45. Закона о судијама у погледу

стручности и оспособљености за обављање судијске функције, у вези члана 13. став 3. и 4. и члана 14. Одлуке Високог савета судства о критеријумима и мерилима за оцену стручности, оспособљености и достојности за избор судија и председника судова.

Против одлуке Високог савета судства од 14.06.2010. године, J.M. је поднео 4.12.2010. године жалбу Уставном суду наводећи да оспорава разлоге наведене у појединачној одлуци првог састава Високог савета судства. Износи да је нејасно како је ВСС закључио да он није оспособљен и да није стручан за обављање судијске дужности с обзиром да су му у току 2006. године по жалбама разматране у општој парници 3 пресуде и од тога 1 укинута што је 33% од укупног броја разматраних пресуда, а у споровима из радних односа разматрано је 14 пресуда и од тога укинута 1 што је 7% од укупног броја разматраних пресуда. Осим тога у обе материје разматрано је укупно 17 пресуда, укинуте су 2 пресуде што чини 11,76% од укупно разматраних пресуда. У току 2007. године по жалбама странака разматрано је у општој парници 13 пресуда и од тога укинуте су 4, што је 31% од укупног броја разматраних пресуда а у споровима из радних односа разматрано је 11 пресуда и од тога су укинуте 2 пресуде, што је 18% од укупног броја разматраних пресуда, односно у 2007. години у обе материје разматране су укупно 24 пресуде од чега је 6 било укинутих што је било 25% од укупног броја разматраних пресуда. У 2008. години по жалбама странака разматрано је у општој парници 11 пресуда, од тога су 2 биле укинуте што је 18%, а у споровима из радних односа је разматрано 10 пресуда од којих је 1 била укинута што је 10% од броја разматраних пресуда. Указује да је остваривао месечну норму тако што је у 2006. години имао проценат испуњења норме од 100%, у 2007. години 99% а у 2008. години 101%. Дао је упоредни приказ резултата рада изабраних судија.

Предложио је да Уставни суд одложи извршење одлуке Високог савета судства од 14.06.2010. године и наложи Високом савету судства да га распореди на судијску функцију у Основни суд у Лесковцу као суду исте врсте и истог ранга у коме је он претходно обављао судијску функцију.

Одредбом члана 5. став 1. Закона о изменама и допунама Закона о судијама („Службени гласник РС“ бр. 101/10) је прописано да ће стални састав Високог савета судства преиспитати одлуке првог састава Високог савета судства о престанку судијске дужности судија из члана 101. став 1. Закона о судијама („Службени гласник РС“ бр. 116/08, 58/09, 104/09), у складу са критеријумима и мерилима за оцену стручности, оспособљености и достојности, које ће донети стални састав Високог савета судства, док је у ставу 3. прописано да се жалбе, односно уставне жалбе сматрају приговорима на одлуку Високог савета судства. Ставом 4. је прописано да о приговору одлучује стални састав Високог савета судства.

У смислу одредбе члана 5. став 1, 3, 4. и 5. Закона о изменама и допунама Закона о судијама, стални састав Високог савета судства је дана 23.05.2011. године донео Правила за примену Одлуке о утврђивању критеријума и мерила за оцену стручности, оспособљености и достојности и за поступак преиспитивања одлука првог састава Високог савета судства о престанку судијске дужности (у даљем тексту Правила).

Одредбом члана 45. став 1. Закона о судијама је прописано да су услови за избор судија: стручност, оспособљеност и достојност.

У поступку преиспитивања оспорене одлуке првог састава Високог савета судства, на основу члана 23. Правила за примену Одлуке о утврђивању критеријума и мерила за оцену стручности, оспособљености и достојности и за поступак преиспитивања одлука првог састава Високог савета судства о престанку судијске дужности, Комисија Високог савета судства је дана 31.01.2012. године одржала рочиште у присуству јавности и посматрача, на коме се подносилац приговора изјаснио и у потпуности остао код свих навода жалби које је поднео Уставном суду. Изјавио је да је био председник Општинског суда у Лесковцу од 2001. до 2005. године. Сматра да је остварио добре резултате у целом посматраном периоду, да је добијао у рад старе и сложене предмете. Изјашњавао се у погледу одлука израђених након законом прописаног рока од 30 и од 60 дана наводећи разлоге због којих је дошло до продужења рока у изради одлука у тим предметима. Није оспорио трајање изrade одлука у којима је дошло до прекорачења рока од 60 дана, а према извештају Основног суда у Лесковцу од 18.12.2012. године.

Сматра да је испунио све услове да буде изабран у суд за који је поднео пријаву.

Комисија сталног састава Високог савета судства је спровела поступак утврђивања чињеница, прочитала доказе и извршила увид у:

- извештај о раду J.M., судије Општинског суда у Лесковцу за 2006, 2007. и 2008. годину (T2) образац;
- извештај о раду судија Општинског суда у Лесковцу за 2006, 2007. и 2008. годину (T1) образац);
- пријаву на оглас за избор судије на име J.M. број: 127-111-00-04752/2009-01 од 31.07.2009. године;
- извештај Основног суда у Лесковцу као суда који је преузео надлежност Општинског суда у Лесковцу, под бројем III Су.21-5/2012 од 18.12.2012. године а везано за просек изrade одлука у „П“ и „П1“ материји на нивоу Општинског суда у Лесковцу у 2006, 2007. и 2008. години као и извештај о раду судије J.M. у материји „П“ и „П1“ у предметима у којима су одлуке израђене у року након 60 дана са назначењем броја предмета, датума закључења расправе, датума експедовања одлуке;
- одлуку Великог персоналног већа Врховног суда Србије у Београду од 15.12.2009. године о обустави поступка за разрешење судијске дужности J.M., судије Општинског суда у Лесковцу, због несавесног вршења судијске дужности,

и утврдио следеће чињенице:

Подносилац приговора J.M. у периоду који се сходно одредби члана 13. Одлуке о утврђивању критеријума и мерила посматра у 2006. 2007. и 2008. години вршио је судијску дужност као судија Општинског суда у Лесковцу.

Из извештаја о раду је утврђено да је остварио следеће резултате:

У 2006. години:

Поступао је у материји у „П“ и „П1“ и „И1“ материји.

У „П“ материји на почетку извештајног периода имао је 97 предмета, од чега 89 старих. Укупно у раду 336 предмета. Решио је 188 предмета, а остало је нерешених 148 предмета, од чега 84 старих. 19 одлука је израдио од 30 до 60 дана, 2 преко 60 дана. 3 ожалбене одлуке, 2 потврђене или 67%, 1 укинута или 33%.

У „П1“ материји на почетку извештајног периода имао 122 предмета у раду од чега 81 стари. Укупно у раду 180 „П1“ предмета. Укупно је решио 100 предмета, а остало је нерешених 80 предмета и свих 80 старих предмета. 16 одлука је израдио у року од 30 до 60 дана. 14 разматраних одлука по жалби, 13 потврђених или 93%, 1 укинута или 7%.

Укупно у раду је имао 3 извршна предмета. 21 разматрана одлука у „И“ материји по жалби, 9 потврђених или 43%, 5 преиначених или 24% и 7 укинутих или 33%.

Процент укинутих одлука у „П“ материји у парничном одељењу Општинског суда у Лесковцу је износио 28%, а у извршној материји 21%, док је проценат преиначених одлука у извршном одељењу суда износио 13,15%.

Просек парничног одељења у погледу нерешених старих предмета по судији на почетку нерешених старих предмета у „П“ материји је износио 127,84, а на крају извештајног периода је остало у раду у одељењу 86,68 старих предмета по судији.

На крају извештајног периода у „П1“ материји просек нерешених старих предмета по судији је износио 16,4 предмета.

Процент испуњења норме 90%.

У 2007. години:

Поступао је у материји „П“ и „П1“ материји.

У „П“ реферади на почетку извештајног периода је имао 148 предмета од чега 84 старих предмета. Укупно у раду 321 предмет. Укупно је решио 131 предмет од чега 32 стара предмета. Остало је у раду нерешених 190 предмета, од чега 87 старих. 23 одлуке израдио у року од 30 до 60 дана, а 3 преко 60 дана. 13 разматраних одлука по жалби, 8 потврђених или 62%, 1 преиначена или 7% и 4 укинуте или 31%.

Просек укинутих одлука у парничном одељењу суда износио је 23%.

Просек нерешених старих предмета у „П“ материји у парничном одељењу суда на крају 2007. Године износио је 65,56 предмета по судији.

Подносилац приговора је поступао и у „П1“ реферади, где је на почетку извештајног периода имао 80 предмета, од чега 80 старих. Укупно у раду 168 предмета. Укупно је решио 120 предмета, а остало је нерешених 48 предмета од чега 29 старих. 6 одлука је израдио у року од 30 до 60 дана. 11 одлука разматраних по жалби, 7 потврђених или 64%, 2 преиначене или 18% и 2 укинуте или 18%.

Просек нерешених старих предмета у парничном одељењу на крају извештајног периода у „П1“ материји у одељењу је износио 11,91 предмет по судији.

Процент испуњења норме 88%.

У 2008. години:

Поступао је у „П“ и „П1“ реферади.

У „П“ реферади 190 предмета на почетку извештајног периода од чега 87 старих, а укупно је у раду имао 423 предмета. Решио је 192 предмета, а остало је нерешених 231 предмета од чега 125 старих предмета. 39 одлука израдио у року од 30 до 60 дана, а 3 преко 60 дана. 11 разматраних одлука по жалби, 9 потврђених или 82% и 2 укинуте или 18%.

Просек нерешених старих предмета на крају 2007.године у одељењу је износио 53,76 предмета по судији.

Подносилац приговора је поступао и у „П1“ материји где је на почетку извештајног периода имао 48 предмета, а укупно у раду 111 предмета. Укупно је решио 67 предмета, а остало је нерешених 44 предмета од чега 15 старих. 6 одлука је израдио у року од 30 до 60 дана, а 3 преко 60 дана. 10 одлука разматраних по жалби, 7 потврђених или 70%, 2 преиначене или 20% и 1 укинута или 10%.

Просек парничног одељења у погледу нерешених старих предмета у „П1“ материји на крају 2008.године износио је 11,3 предмета по судији.

Процент испуњења норме у 2008.години код подносиоца приговора износио је 93%.

Увидом у Одлуку Великог персоналног већа Врховног суда Србије од 05.12.2009.године, утврђено је да је донета одлука којом се обуставља поступак за разрешење судијске дужности J.M., судије Општинског суда у Лесковцу, због несавесног вршења судијске дужности. У образложењу одлуке је наведено да је решењем Председника Општинског суда у Лесковцу од 27.10.2009.године, покренут поступак за разрешење J.M. због несавесног вршења судијске дужности. У образложењу је наведено и да је разлог за подношење поступка за разрешење што подносилац приговора J.M. није континуирано присуствовао колегијумима суда, чиме није вршио судијску дужност, а сходно члану 22 став 6 Судског пословника, као и да је 23.10.2009.године, вербално физички напао председника суда H.C., након што га је исти одбио примити на разговор, а о чему је сачињена и службена белешка полицијског службеника ОКП Лесковац. У одлуци је надаље наведено да је 03.11.2009.године, за вд. председника Општинског суда у Лесковцу одређен

J.M. а у писменој изјави од 14.12.2009.године, председника Окружног суда у Лесковцу J.I., је навео да сматра да он није овлашћени предлагач у конкретном случају из којих разлога је Велико персонално веће донело Одлуку да се обустави поступак за разрешење судијске дужности судије J.M., имајући у виду да председник непосредно вишег суда није преузео даље вођење овог поступка, а Велико персонално веће није овлашћено да поступак спроводи по службеној дужности.

На основу извештаја Основног суда у Лесковцу од 18.12.2009.године, је утврђено да је J.M. поступајући у „П“ и „П1“ материји, израђивао одлуке након рока од 60 дана, у следећим предметима:

Предмет број П1.1171/08, расправа закључена 24.06.2008.године, одлука експедована 27.08.2008.године, израда одлуке је трајала 2 месеца и 3 дана;

-у предмету П1.613/07, расправа је закључена 20.12.2007.године, одлука експедована 03.10.2008.године, израда одлуке је трајала 9 месеци и 12 дана;

-у предмету П1.795/07, расправа је закључена 06.12.2007.године, а датум експедовања 13. мај 2008.године, израда одлуке је трајала 5 месеци и 7 дана;

-у предмету П.бр.92/06, расправа је закључена 24. маја 2006.године, а одлука је експедована 27.07.2006.године, одлука је израђена у року од 2 месеца и 3 дана;

-у предмету П.2062/06, расправа је закључена 21.09.2006.године, одлука је експедована 28.11.2006.године, а израда одлуке је трајала 2 месеца и 7 дана;

-у предмету П.503/07, расправа је закључена 04.09.2007.године, а одлука је експедована 14.12.2007.године, израда одлуке је трајала 3 месеца и 10 дана;

-у предмету П.550/03, расправа је закључена 26.06.2007.године, а одлука је експедована 26.09.2007.године, а израда одлуке је трајала 3 месеца;

-у предмету П.4678/05, расправа је закључена 28.06.2007.године, а одлука је експедована 19.09.2007.године, трајање израде одлуке је 2 месеца и 20 дана;

-у предмету П.838/07, расправа је закључена 12.09.2007.године а одлука је експедована 13. маја 2008.године, израда одлуке трајала 8 месеци и 1 дан;

-у предмету П.1196/07, расправа је закључена 28.12.2007.године, а одлука је експедована 06. маја 2008.године, трајање израде одлука 4 месеца и 9 дана;

-у предмету П.1897/07, расправа закључена 18.06.2007.године, одлука је експедована 02.10.2008.године, а трајање израде одлука 15 месеци и 14 дана.

Према ставу Сталног састава Високог савета судства, разлози за сумњу не могу бити посматрани парцијално и изоловано без сагледавања субјективних и објективних околности због којих су ти разлози настали.

Ценећи све наводе из приговора, списе предмета, доказе из списка приложене на рочишту, усмену изјаву са рочишта подносиоца приговора, Високи савет судства налази да подносилац приговора није испунио услов стручности и оспособљености.

Одредбом члана 13. став 3. Одлуке о утврђивању критеријума и мерила за оцену стручности, оспособљености и достојности за избор судија и председника судова је прописано да се сматра да кандидат није испољио довољан нивоу стручности, ако је у последње три године имао укинутих одлука знатно изнад просека суда у коме врши судијску дужност.

Чланом 14. став 1. тачка 1,3 и 8 Одлуке је прописано да се разлози за сумњу у стручност и оспособљеност кандидата образују у зависности од;

процента испуњености орјентационе норме, броја потврђених, преиначених и укинутих одлука по правном леку и начина поступања са старим предметима.

Када је у питању квалитет рада подносиоца приговора, Високи савет судства је утврдио да је у посматраном периоду проценат укинутих одлука код подносиоца приговора био знатно изнад процента који је прописан Мерилима, као и изнад просека одељења суда у коме је обављао судијску дужност подносилац приговора, имајући у виду да је у 2006.години у „П“ материји имао 33% укинутих одлука, а просек одељења суда је

износио 28%, док је у извршној материји имао 33% укинутих одлука, а просек одељења суда у погледу укинутих одлука је износио 21%. Осим тога, у истој години је имао 24% преиначених одлука, док је просек одељења суда у погледу преиначених одлука износио 13,5%. У 2007.години у „П“ материји је имао 31% укинутих одлука, док је просек укинутих одлука одељења суда износио 23%.

Мерилима за оцену минимума успешности је прописано да судија има задовољавајући квалитет ако проценат укинутих одлука у односу на број разматраних одлука по жалби пред вишем судом не прелази проценат, у парничкој материји 25%.

Имајући у виду квалитет рада подносиоца приговора, Високи савет судства је утврдио да подносилац приговора не испуњава критеријум стручност прописан чланом 13. став 3. Одлуке и чланом 5. Правила, јер је имао већи проценат укинутих одлука од просека одељења суда у којем је обављао судијску дужност, који проценти представљају знатно одступање од просека одељења суда у смислу одредбе члана 13 став 3 наведене Одлуке, а такође је имао и виши проценат укинутих одлука од процента који је прописан Мерилима за оцену минимума успешности.

Из извештаја о раду је такође утврђено да подносилац приговора у све три године посматраног периода није завршио минималан број предмета који је предвиђен Мерилима за оцену минимума успешности вршења судијске дужности, и није испунио орјентациону норму, иако је у свакој години посматраног периода имао довољан број предмета у раду, за остварење минималне орјентационе норме, јер је у укупно у раду у 2006.години имао 519 предмета, укупно је решио 288 предмета, а остало је у раду нерешених 231 предмет а проценат испуњења норме у 2006.години, код подносиоца приговора је износио 90%, у 2007.години укупно у раду је имао 484 предмета, укупно је решио 253 предмета, а у раду је остао нерешен 241 предмет, а проценат испуњења норме је износио 88%. У 2008.години, је укупно у раду имао 540 предмета укупно је решио 261 предмет, а остало је нерешених 275 предмета, а проценат испуњења норме је износио 93%, што је у супротности са чланом 13. став 4. и 14. став 1. тачка 1. Одлуке о утврђивању критеријума и мерила за оцену стручности, оспособљености, достојности за избор судија и председника судова, а у вези са чланом 6. Правила.

Чланом 6. Правила је прописано да подносилац приговора испуњава критеријум оспособљености уколико је у периоду 2006 до 2008.године, испунио орјентациону норму која је прописана Мерилима за оцену минимума успешности или просек одељења суда,

и

уколико у истом периоду није имао груба одступања/ кршења у односу на најмање један од следећих Мерила:

- одлука израђених по истеку од 30 дана након пресуђења у односу на просек одељења суда у којем је радио;
- однос нерешених старих предмета (за шта је судија одговоран), у односу на укупан број предмета у раду у поређењу са просеком одељења суда и имајући у виду прилив предмета.

Подносилац приговора није дао приоритет у решавању старих предмета, јер је из извештаја о раду утврђено да је на крају 2006. године имао 80 нерешених старих „П1“ предмета, а просек одељења суда у погледу нерешених старих предмета на крају 2006. године износио је 16,4 предмета у „П1“ материји по судији. Осим тога на крају 2007. године, му је остало у раду 87 нерешених старих „П“ предмета а просек одељења суда у погледу нерешених старих предмета је износио 65,56 предмета по судији. У „П1“ материји му је на крају 2007. године остало у раду нерешених 29 старих предмета, док је просек одељења суда у погледу нерешених старих предмета у „П1“ материји износио 11,91 предмет, по судији. На крају 2008. године подносиоцу приговора је у раду остало 125 „П“ нерешених старих предмета, а просек одељења суда у погледу нерешених старих „П“ предмета на крају 2008. године, износио је 53,76 предмета по судији. У истој години остало му је нерешених 15 „П1“ старих предмета, а просек одељења суда у погледу нерешених старих предмета у „П1“ материји на крају 2008. године је износио 11,3 предмета.

Стални састав Високог савета судства је ценио наводе подносиоца приговора да је у раду имао велики број старих предмета, међутим из извештаја о раду свих судија је такође утврђено да су и остале судије биле оптерећене са старим предметима, а из извештаја је такође утврђено да је подносилац приговора имао груба негативна одступања у погледу нерешених старих предмета, а у поређењу са просеком одељења суда у коме је обављао судијску дужност, а судија је дужан да да приоритет у решавању старих предмета и да поступак спроводе без одуговлачења и да онемогући сваку злоупотребу права усмерену на одуговлачење поступка, а са великим бројем нерешених старих предмета ускраћује се и право странкама на суђење у разумном року.

J.M. није оспорио број одлука које је израдио након законом прописаног рока, а који су наведени и у извештају о његовом раду, из којег је утврђено да је подносилац приговора имао израђене одлуке ван прописаног рока и то: у 2006. години укупно је 37 одлука израдио ван рока од 30 дана, од чега 35 одлука у року од 30 до 60 дана, а 2 одлуке након 60 дана. У 2007. години 29 одлука је израдио у року од 30 до 60 дана, а 3 одлуке након рока од 60 дана, а у 2008. години је 45 одлука израдио у року од 30 до 60 дана, а 6 одлука након 60 дана. У трогодишњем периоду подносилац приговора је укупно у 120 предмета израдио одлуке након рока од 30 дана, од чега у 109 предмета, одлуке су израђене у року од 30 до 60 дана, а у 11 предмета, су одлуке израђене у року након 60 дана.

Осим тога, и на основу извештаја о раду Основног суда у Лесковцу за подносиоца приговора, од 18.12.2012. године, а који извештај није оспорен од стране подносиоца приговора, је утврђено да је J.M. одлуке израђивао у веома дугим роковима, па је тако на пример, у предмету П11.613/07, у којем је расправа закључена 20.12.2007. године, одлуку експедовао 02.10.2008. године, дакле израда одлуке је трајала 9 месеци и 12 дана, у предмету П.838/07, расправа је закључена 12.09.2007. године, а одлука експедована 13. маја 2008. године, трајње времена израде одлуке је било 8 месеци и 1 дан, а у предмету П.1897/07 расправа је закључена 18.06.2007. године, одлука експедована 02.10.2008. године, а израда одлуке је трајала 15 месеци и 14 дана. Према одредби Закона о парничном поступку само у сложенијим предметима допуштено је прекорачење рока од 8 дана за израду одлука и то највише за још 15 дана, тако да Закон о парничном поступку нити Мерила за оцену минимума успешности вршења судијске дужности („Службени

гласник РС“ бр.80/05), члан 16., не допуштају продужење рока за израду одлука преко 30 дана. Оптерећеност у раду подносиоца приговора није била таква да би у значајнијој мери допринела да се време израде одлука пише у непримереним роковима, јер се само у најсложенијим предметима законски рок писања одлуке може продужити највише до 30 дана. Занемаривањем, прописаних рокова у изради судских одлука у великом броју предмета од закључења расправе до писменог отправка одлуке, странкама се ускраћује право на суђење у разумном року.

Ове утврђене чињенице, везане за број и време израде одлука након законског рока у целом посматраном периоду, указују на основаност оборене претпоставке оспособљености код подносиоца приговора, везано за члан 14 став 1. тачка 7. Одлуке о утврђивању критеријума и мерила за оцену стручности, оспособљености и достојности за избор судије и председника судова.

На основу свих изведенih доказа и утврђених чињеница, стални састав Високог савета судства је утврдио да подносилац приговора неосновано побија одлуку о престанку судијске дужности од 14.06.2010. године, јер је и током овог поступка утврђено да није испунио услов стручности и оспособљености у смислу члана 13. став 3. и члана 14. став 1., тачка 1, 3. и 8. Одлуке о утврђивању критеријума и мерила за оцену стручности, оспособљености и достојности за избор судија и председника судова у вези са чланом 5. и 6. Правила, дакле да не испуњава све потребне критеријуме да би био у смислу одредбе члана 45 Закона о судијама, изабран за судију у суд за који је поднео пријаву.

Из напред наведених разлога, приговор J.M. је одбијен и потврђена је одлука првог састава Високог савета судства број: 119-05-00485/2010-01 од 14.06.2010. године, којом му је престала судијска дужност дана 31.12.2009. године, у смислу одредбе члана 29. Правила, а у вези са одредбом члана 5. став 1. Закона о изменама и допунама Закона о судијама.

Због свега напред изнетог донета је одлука као у изреци.

Ову одлуку потписује заменик председника Високог савета судства по овлашћењу председника Високог савета судства из одлуке број: 021-02-64/2011-01 од 12.09.2011. године.

ЗАМЕНИК ПРЕДСЕДНИКА
ВИСОКОГ САВЕТА СУДСТВА

Мирјана Ивић

Поука о правном леку:

Против ове одлуке дозвољена је жалба Уставном суду у року од 30 дана од дана достављања ове одлуке.

Дн-а:

- 1.Подносиоцу приговора
- 2.Архиви Високог савета судства